

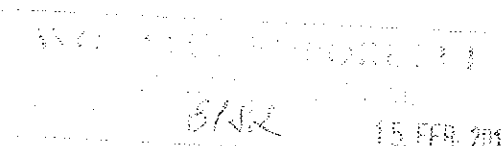
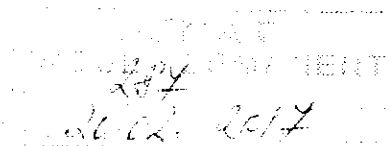
ROMÂNIA
Avocatul Poporului
Ombudsman

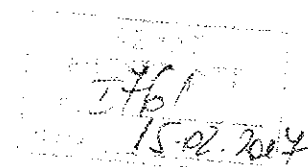
Str. Eugeniu Carada, nr. 3, Sector 3, Bucuresti

Telefon: +40-21-312.71.01 Fax: +40-21-312.49.21 Internet: <http://www.avpoporului.ro> E-mail: avp@avp.ro

Cote SR R
Jan

Domnului Călin Constantin Anton Popescu Tăriceanu,
Președintele Senatului

Stimate Domnule Președinte,

Prin solicitarea adresată Birourilor permanente reunite ale Senatului și ale Camerei Deputaților din 27 ianuarie 2017, Grupul Parlamentar al Partidului Național Liberal a cerut supunerea *"dezbaterei și votului, în ședința comună a Camerei Deputaților și Senatului, privind revocarea din funcție a domnului Victor Ciorbea, Avocatul Poporului, pentru încălcarea dispozițiilor legale care reglementează activitatea instituției pe care o conduce"*. Cererea astfel formulată a fost adresată și președinților celor două camere ale Parlamentului.

În susținerea solicitării formulate, se arată că sesizarea *Curții Constituționale* cu excepția de neconstituționalitate formulată de Avocatul Poporului cu privire la Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor încalcă dispozițiile art. 1 alin. (1) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, care dispune că *"instituția Avocatul Poporului are drept scop apărarea drepturilor și libertăților persoanelor fizice în raporturile acestora cu autoritățile publice."* Din această perspectivă, se constată că Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului

României și a ministerelor, pentru care s-a formulat abuziv sesizarea cu excepția de neconstituționalitate, privește modalitatea în care se constituie și se organizează Guvernul, cât și condițiile în care se ocupă funcția de ministru. Legea nu conține norme de natura celor la care face referire art.1 alin. (1) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, în sensul că nu cuprinde dispoziții privind raportul dintre autorități și cetățeni, ci numai din categoria normelor de organizare internă”.

În acest context se consideră că ”sesizarea cu excepția de neconstituționalitate a unei legi poate fi formulată de Avocatul Poporului, în raport cu scopul pentru care a fost înființată instituția, numai atunci când aceasta încalcă drepturile și libertățile cetățenilor, adică dispoziția legală privește o categorie de cetățeni și nu o situație particulară.

În mod abuziv și în folosul unei singure persoane, Avocatul Poporului a înaintat sesizarea Curții Constituționale, încălcând art. 1 alin. (1) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului”.

Față de situația expusă în motivarea solicitării de revocare a subsemnatului din funcția de Avocat al Poporului, **apreciez criticile formulate ca fiind contrare prevederilor constituționale și legale, precum și jurisprudenței Curții Constituționale în materie și, totodată, neîntemeiate.** În acest sens, am în vedere următoarele argumente:

- **în primul rând**, prevederile constituționale și legale care conferă legitimitate Avocatului Poporului în domeniul sesizării Curții Constituționale - întărite de jurisprudența constantă a instanței de contencios constituțional în această materie;

- **în al doilea rând**, motivele de neconstituționalitate invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate a art. 2 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, modificată și completată, iar,

- **în al treilea rând**, poziția subsemnatului, Avocat al Poporului, care prin două Comunicate de presă (din 13 și 19 decembrie 2016), am răspuns - intermediar - petițiilor adresate instituției noastre și dezbaterilor politice apărute în spațiul public.

I. Referitor la critica potrivit căreia "Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, pentru care s-a formulat abuziv sesizarea cu excepția de neconstituționalitate, privește modalitatea în care se constituie și se organizează Guvernul, cât și condițiile în care se ocupă funcția de ministru. Legea nu conține norme de natura celor la care face referire art. I alin. (1) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, în sensul că nu cuprinde dispoziții privind raportul dintre autorități și cetățeni, ci numai din categoria normelor de organizare internă", precizez că potrivit dispozițiilor constituționale și legale dar și jurisprudenței constante a Curții Constituționale în ceea ce privește rolul Avocatului Poporului în controlul de neconstituționalitate, Avocatul Poporului are dreptul de a sesiza Curtea Constituțională, cu o excepție de neconstituționalitate, indiferent de problemele vizate prin aceasta.

Pentru o corectă informare privind competența Avocatului Poporului de a ridica excepții de neconstituționalitate, fac o scurtă prezentare a bazei legale care a conferit Avocatului Poporului această importantă atribuție. Astfel, competența Avocatului Poporului de a ridica excepții de neconstituționalitate a fost introdusă prin Legea de revizuire a Constituției României nr. 429/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 758 din 29 octombrie 2003, care prevede în art. 146 lit. d) teza a doua, că "excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată și direct de Avocatul Poporului".

Soluția legislativă a fost introdusă în cuprinsul Legii nr. 35/1997 prin art. I pct. 10 din Legea nr. 233/2004 pentru modificarea și completarea Legii nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 553 din 22 iunie 2004, și se regăsea la art. 13 lit. c³) din Legea nr. 35/1997. În urma republicării legii, soluția legislativă se regăsește la art. 13 alin. (1) lit. D.

Astfel, *acest articol din Legea nr. 35/1997, reia la nivel infraconstituțional, dispozițiile art. 146 lit. d) teza a doua din Constituție, potrivit căroră "excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată și direct de Avocatul Poporului".*

Conform jurisprudenței constante a Curtii Constituționale, Avocatul Poporului poate declanșa controlul de constituționalitate pe calea excepției de neconstituționalitate indiferent de problemele vizate prin aceasta. A se vedea în acest sens, și **Decizia nr. 544 din 28 iunie 2006**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 30 iunie 2006, **Decizia nr. 567 din 11 iulie 2006**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 613 din 14 iulie 2006, **Decizia nr. 392 din 17 aprilie 2007**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 325 din 15 mai 2007, **Decizia nr. 742 din 24 iunie 2008**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 570 din 29 iulie 2008, **Decizia nr. 365 din 17 martie 2009**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 9 aprilie 2009, **Decizia nr. 1.555 din 17 noiembrie 2009**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 916 din 28 decembrie 2009, sau **Decizia nr. 1.105 din 21 septembrie 2010**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 684 din 8 octombrie 2010. Însă, ridicarea directă a excepției de neconstituționalitate este și rămâne la aprecierea exclusivă a Avocatului Poporului, acesta neputând fi obligat sau împiedicat de nicio autoritate publică să ridice o atare excepție.

Prin **Decizia nr. 336 din 24 septembrie 2013**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu numărul 684 din data de 7 noiembrie 2013, Curtea Constituțională a statuat că "Avocatul Poporului are exclusivitatea în privința deciziei de a ridica o excepție de neconstituționalitate, parte a independenței instituționale și functionale de care acesta se bucură (...)". Din aceeași decizie reiese că "art. 146 lit. d) teza a doua din Constituție a fost interpretat în jurisprudența Curtii Constituționale în sensul că AVOCATUL POPORULUI NU ESTE LIMITAT LA A SESIZA CURTEA CONSTITUȚIONALĂ PE CALE DE EXCEPȚIE NUMAI LA ASPECTE CE VIZEAZĂ DREPTURILE ȘI LIBERTĂȚILE FUNDAMENTALE".

În completare, precizăm că prin **Decizia nr. 1.133 din 27 noiembrie 2007**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 851 din 12 decembrie 2007, **CURTEA CONSTITUTIONALĂ A STABILIT CĂ "ART. 146 DIN CONSTITUȚIE NU CONDIȚIONEAZĂ, (...) CAZURILE ÎN CARE AVOCATUL POPORULUI ESTE ABILITAT SĂ ADRESEZE CURȚII CONSTITUȚIONALE SESIZĂRI ȘI, RESPECTIV, EXCEPȚII DE NECONSTITUȚIONALITATE".**

În altă ordine de idei, pentru ca orice sesizare adresată Curții Constituționale să poată fi supusă controlului de constituționalitate, în una dintre formele prevăzute la art. 146 din Constituție, aceasta trebuie să îndeplinească două condiții preliminare și obligatorii:

- să respecte cerințele procedurale ce determină legalitatea sesizării și
- să se circumscrie uneia dintre atribuțiile specifice Curții Constituționale, conferite de Legea fundamentală. **Or, aceste două condiții, în cazul sesizării directe a Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a art. 2 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, modificată și completată, au fost, de asemenea, respectate.**

Pe cale de consecință, din cele prezentate mai sus, reiese fără tagadă că subsemnatul, Avocat al Poporului, am respectat întocmai prevederile constituționale și legale în materia controlului de constituționalitate și jurisprudența constantă a Curții Constituționale.

2. În ceea ce privește afirmația potrivit căreia "În mod abuziv, și în folosul unei singure persoane, Avocatul Poporului a înaintat sesizarea Curții Constituționale, încălcând art. 1 alin. (1) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului", asigur pe toți cei interesați că **decizia de a sesiza Curtea Constituțională am luat-o în urma analizării cu atenție a prevederilor criticate și ulterior procesului de învestire a noului Guvern, cu respectarea**

riguroasă a prevederilor constituționale și legale, a jurisprudenței Curtii Constituționale și a Curtii Europene a Drepturilor Omului și nicidecum în interesul vreunei persoane.

Trebuie subliniat faptul că tocmai pentru a nu afecta învestirea Guvernului am amânat decizia privind constituționalitatea sau neconstituționalitatea art. 2 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor după finalizarea procesului politic și instituțional de învestire a noului Guvern.

De altfel, așa cum voi arăta mai jos, și cu alte ocazii, Avocatul Poporului și-a arătat preocuparea, tot pe calea contenciosului constituțional, pentru asigurarea unei legislații privind ocuparea funcțiilor publice care să fie în acord cu Legea fundamentală.

În ceea ce privește critica adusă subsemnatului, Avocat al Poporului pentru excepția de neconstituționalitate formulată, se poate constata că aceasta vizează dispozițiile art. 2 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, modificată și completată, și, în mod special, sintagma "*condamnări penale*".

Prin urmare, nu privește întreaga Lege nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor și nici nu este formulată "*în folosul unei singure persoane*", cum se reține în solicitarea de revocare a subsemnatului, Avocat al Poporului, adresată de Grupul Parlamentar al Partidului Național Liberal, Birourilor permanente reunite ale Camerei Deputaților și Senatului și președinților celor două camere ale Parlamentului.

După cum se poate constata din cuprinsul excepției de neconstituționalitate, critica art. 2 s-a făcut prin raportare la prevederile art. 1 alin. (4) și alin. (5), art. 16 alin. (1) și (3), art. 20 și art. 53 din Constituție, precum și ale art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor și a libertăților fundamentale, art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenție, art. 2 pct. 1 și art. 21 pct.

2 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 2 pct. 1 și art. 25 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.

În opinia subsemnatului, Avocat al Poporului, textul legal criticat și în mod special sintagma ”condamnări penale” nu întrunesc cerințele constituționale de previzibilitate și proporționalitate a legii și nu permit recunoașterea dreptului la diferență pentru ocuparea, în condiții de egalitate și fără restricții nerezonabile, a unei funcții ce implică exercitiul autorității de stat.

În esență, prin excepția de neconstituționalitate formulată de subsemnatul, Avocat al Poporului, cu privire la art. 2 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, modificată și completată, se urmărește armonizarea legislației referitoare la condițiile de ocupare a funcțiilor și demnităților publice din cele trei puteri organizate în cadrul democrației constituționale.

În opinia, subsemnatului, Avocat al Poporului, exprimată prin excepția de neconstituționalitate formulată, **punerea în acord a legislației care reglementează condițiile de ocupare a funcțiilor și demnităților publice din cadrul celor trei puteri constituționale trebuie să se realizeze cu luarea în considerare a cadrului constituțional și convențional, precum și a jurisprudenței Curții Constituționale și instanței de contencios a drepturilor omului (CEDO).**

În acest context, precizez că în activitatea desfășurată, așa cum am precizat mai sus, Avocatul Poporului, care mi-a precedat în funcție, s-a arătat preocupat de condițiile pe care trebuie să le îndeplinească o persoană pentru a putea accede la o funcție publică și de asigurarea unei legislații privind ocuparea funcțiilor publice care să fie în acord cu legea fundamentală. Cu titlu de exemplu, menționez excepția de neconstituționalitate formulată de Avocatul Poporului, în anul 2013 referitoare la prevederile art. 54 lit. i) și ale art. 82 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 188/1999 privind statutul funcționarilor publici.

3. În ceea ce privește poziția pe care am adoptat-o referitor la petițiile adresate instituției și la dezbaterile din mass-media legate de unele prevederi ale Legii nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, menționez că aceasta a fost una care denotă buna mea credință, decizia de sesizare a Curtii Constituționale fiind luată după finalizarea procesului politic și instituțional de investire a noului Guvern.

Am ales această cale conștient fiind de faptul că printr-o eventuală sesizare a Curtii Constituționale anterior finalizării procesului de investire a noului Guvern, aş fi putut afecta acest proces, fapt ce ar fi fost de natură a crea discuții aprinse referitoare la acest aspect, iar instituția ar fi fost în mod nedrept criticată, indiferent de soluția pe care aş fi adoptat-o și ar fi putut fi acuzată de partizanat politic.

De asemenea, menționez că în contextul în care subsemnatul, Avocat al Poporului, eram intens criticat pentru demersul întreprins la Curtea Constituțională, una dintre organizațiile neguvernamentale de referință (APADOR CH), a depus la Curtea Constituțională un *amicus curiae* în sprijinul demersului de clarificare a prevederilor Legii 90/2001. Asociația apreciază că sintagma „condamnări penale” din cuprinsul legii amintite ridică probleme de constituționalitate, întrucât este prea vagă și lasă loc la interpretări arbitrare. APADOR-CH consideră că, prin ambiguitatea sa, sintagma „condamnări penale” din amintita lege încalcă art. 1 alin. (5), art. 23 al. 11 și art. 53 alin. (2) din Constituție (ce vizează respectarea prezumției de nevinovăție și restrângerea unor drepturi).

În altă ordine de idei, observ că potrivit dispozițiilor art. 58 alin. (1) din Constituție și art. 9 alin. (2) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Avocatul Poporului este numit pentru un mandat constituțional de 5 ani, **mandat care poate fi revocat în cazul existenței unor încălcări concrete ale Constituției și ale legii, încălcări care, în cauză nu există.**

Simpla susținere că, "în mod abuziv, și în folosul unei singure persoane, Avocatul Poporului a înaintat sesizarea Curții Constituționale, încălcând art. 1 alin. (1) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului" nu poate avea și nu trebuie să aibă nicio relevanță în legătură cu revocarea subsemnatului din funcția de Avocat al Poporului, cu atât mai mult cu cât, așa cum am arătat mai sus, această solicitare nu se fundamentează pe niciun act sau fapt concret privind încălcarea vreunui text din Constituție sau legi.

În aceste condiții, consider că solicitarea de revocare din funcție a subsemnatului, Avocat al Poporului, în condițiile în care am acționat în temeiul prevederilor constituționale, a legii de organizare și funcționare a instituției, precum și a jurisprudenței Curții Constituționale și a practicii Comisiei de la Venetia este și neîntemeiată.

În concluzie, apreciez că aplicarea sancțiunii revocării subsemnatului din funcția de Avocat al Poporului, în contextul în care,

pe de o parte, în temeiul art. 146 din Constituție, Avocatul Poporului este abilitat să adreseze Curții Constituționale sesizări și, respectiv, excepții de neconstituționalitate, fără condiționări, nefiind, prin urmare limitat la a sesiza Curtea Constituțională pe cale de excepție numai la aspecte ce vizează drepturile și libertățile fundamentale,

iar pe de altă parte, în baza jurisprudenței constante a Curții Constituționale, poate declanșa controlul de constituționalitate pe calea excepției de neconstituționalitate indiferent de problemele vizate prin acesta,

ar fi în totală contradicție cu prevederile constituționale și legale, precum și cu jurisprudența Curții Constituționale în materie și, totodată, neîntemeiată.

Față de argumentele prezentate, Stimate Doamnă Președinte, Stimați Parlamentari, membrii ai Comisiilor juridice ale celor două camere ale Parlamentului, vă rog să vă aplecați cu responsabilitate asupra solicitării formulate și, printr-o evaluare obiectivă în cadrul căilor și procedurilor legale,

să hotărâți în conformitate cu Constituția și legea, precum și cu jurisprudența Curții Constituționale, a Curții Europene a Drepturilor Omului și a Comisiei de la Veneția, respingerea acesteia.

Prin urmare, luând în considerare cele prezentate, apreciez că solicitarea de revocare a subsemnatului din funcția de Avocat al Poporului, este neîntemeiată, sesizarea Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a art. 2 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și functionarea Guvernului României și a ministerelor, modificată și completată, făcându-se cu bună credință și în conformitate cu prevederile constituționale și legale în materia controlului de neconstituționalitate.

Folosesc acest prilej, pentru a vă asigura, Stimate Domnule Președinte, de înalta mea considerație.

Avocatul Poporului

Victor CIORBEA

ROMÂNIA
Avocatul Poporului
Ombudsman

Str. Eugeniu Carada, nr. 3, Sector 3, București

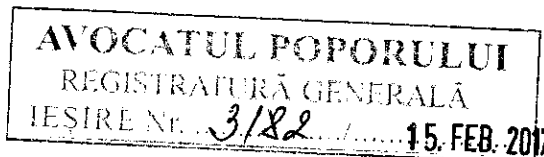
Telefon +40-21-312.71.01 Fax: +40-21-312.49.21 Internet: <http://www.avpoporului.ro> E-mail: avp@avp.ro

BPR

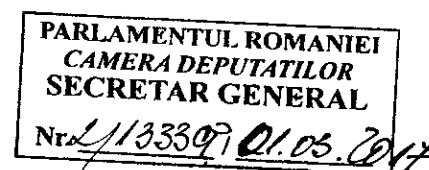
Domnului Nicolae-Liviu Dragnea,
Președintele Camerei Deputaților

DST BPR
[Signature]

Stimate Domnule Președinte,

12 1/1253/20
02 15

Prin solicitarea adresată Birourilor permanente reunite ale Senatului și ale Camerei Deputaților din 27 ianuarie 2017, Grupul Parlamentar al Partidului Național Liberal a cerut supunerea "dezbaterei și votului, în ședința comună a Camerei Deputaților și Senatului, privind revocarea din funcție a domnului Victor Ciorbea, Avocatul Poporului, pentru încălcarea dispozițiilor legale care reglementează activitatea instituției pe care o conduce". Cererea astfel formulată a fost adresată și președinților celor două camere ale Parlamentului.

În susținerea solicitării formulate, se arată că sesizarea Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate formulată de Avocatul Poporului cu privire la Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor încalcă dispozițiile art. 1 alin. (1) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, care dispune că "instituția Avocatul Poporului are drept scop apărarea drepturilor și libertăților persoanelor fizice în raporturile acestora cu autoritățile publice." Din această perspectivă, se

constată că *Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, pentru care s-a formulat abuziv sesizarea cu excepția de neconstituționalitate, privește modalitatea în care se constituie și se organizează Guvernul, cât și condițiile în care se ocupă funcția de ministru. Legea nu conține norme de natura celor la care face referire art.1 alin. (1) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, în sensul că nu cuprinde dispoziții privind raportul dintre autorități și cetățeni, ci numai din categoria normelor de organizare internă*”.

În acest context se consideră că *”sesizarea cu excepția de neconstituționalitate a unei legi poate fi formulată de Avocatul Poporului, în raport cu scopul pentru care a fost înființată instituția, numai atunci când aceasta încalcă drepturile și libertățile cetățenilor, adică dispoziția legală privește o categorie de cetățeni și nu o situație particulară*.

În mod abuziv și în folosul unei singure persoane, Avocatul Poporului a înaintat sesizarea Curții Constituționale, încălcând art. 1 alin. (1) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului”.

Față de situația expusă în motivarea solicitării de revocare a subsemnatului din funcția de Avocat al Poporului, **apreciez criticile formulate ca fiind contrare prevederilor constituționale și legale, precum și jurisprudenței Curții Constituționale în materie și, totodată, neîntemeiate**. În acest sens, am în vedere următoarele argumente:

- ***în primul rând***, prevederile constituționale și legale care conferă legitimitate Avocatului Poporului în domeniul sesizării Curții Constituționale - întărite de jurisprudența constantă a instanței de contencios constituțional în această materie;

- ***în al doilea rând***, motivele de neconstituționalitate invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate a art. 2 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, modificată și completată, iar,

- *în al treilea rând*, poziția subsemnatului, Avocat al Poporului, care prin două Comunicate de presă (din 13 și 19 decembrie 2016), am răspuns - intermediar - petițiilor adresate instituției noastre și dezbaterilor politice apărute în spațiul public.

I. Referitor la critica potrivit căreia ”*Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, pentru care s-a formulat abuziv sesizarea cu excepția de neconstituționalitate, privește modalitatea în care se constituie și se organizează Guvernul, cât și condițiile în care se ocupă funcția de ministru. Legea nu conține norme de natura celor la care face referire art. I alin. (1) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, în sensul că nu cuprinde dispoziții privind raportul dintre autorități și cetățeni, ci numai din categoria normelor de organizare internă*”, precizez că **potrivit dispozițiilor constituționale și legale dar și jurisprudenței constante a Curții Constituționale în ceea ce privește rolul Avocatului Poporului în controlul de neconstituționalitate, Avocatul Poporului are dreptul de a sesiza Curtea Constituțională, cu o excepție de neconstituționalitate, indiferent de problemele vizate prin aceasta.**

Pentru o corectă informare privind competența Avocatului Poporului de a ridica excepții de neconstituționalitate, fac o scurtă prezentare a bazei legale care a conferit Avocatului Poporului această importantă atribuție. Astfel, **competența Avocatului Poporului de a ridica excepții de neconstituționalitate a fost introdusă prin Legea de revizuire a Constituției României nr. 429/2003**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 758 din 29 octombrie 2003, care prevede în art. 146 lit. d) teza a doua, că ”*excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată și direct de Avocatul Poporului*”.

Soluția legislativă a fost introdusă în cuprinsul Legii nr. 35/1997 prin art. I pct. 10 din Legea nr. 233/2004 pentru modificarea și completarea Legii nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 553 din 22 iunie 2004, și se regăsea la art.

13 lit. c³) din Legea nr. 35/1997. În urma republicării legii, soluția legislativă se regăsește la art. 13 alin. (1) lit. f).

Astfel, *acest articol din Legea nr. 35/1997, reia la nivel infraconstituțional, dispozițiile art. 146 lit. d) teza a doua din Constituție, potrivit căroră "excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată și direct de Avocatul Poporului".*

Conform jurisprudenței constante a Curții Constituționale, Avocatul Poporului poate declanșa controlul de constituționalitate pe calea excepției de neconstituționalitate indiferent de problemele vizate prin aceasta. A se vedea în acest sens, și **Decizia nr. 544 din 28 iunie 2006**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 30 iunie 2006, **Decizia nr. 567 din 11 iulie 2006**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 613 din 14 iulie 2006, **Decizia nr. 392 din 17 aprilie 2007**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 325 din 15 mai 2007, **Decizia nr. 742 din 24 iunie 2008**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 570 din 29 iulie 2008, **Decizia nr. 365 din 17 martie 2009**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 9 aprilie 2009, **Decizia nr. 1.555 din 17 noiembrie 2009**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 916 din 28 decembrie 2009, sau **Decizia nr. 1.105 din 21 septembrie 2010**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 684 din 8 octombrie 2010. Însă, ridicarea directă a excepției de neconstituționalitate este și rămâne la aprecierea exclusivă a Avocatului Poporului, acesta neputând fi obligat sau împiedicat de nicio autoritate publică să ridice o atare excepție.

Prin **Decizia nr. 336 din 24 septembrie 2013**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu numărul 684 din data de 7 noiembrie 2013, Curtea Constituțională a statuat că "Avocatul Poporului are exclusivitatea în privința deciziei de a ridica o excepție de neconstituționalitate, parte a independenței instituționale și functionale de care acesta se bucură (...)". Din aceeași decizie reiese că "art. 146 lit. d) teza a doua din Constituție a fost interpretat în jurisprudența Curții Constituționale în sensul că AVOCATUL POPORULUI NU ESTE LIMITAT LA A SESIZA CURTEA CONSTITUȚIONALĂ PE CALE DE

EXCEPȚIE NUMAI LA ASPECTE CE VIZEAZĂ DREPTURILE ȘI LIBERTĂȚILE FUNDAMENTALE.

În completare, precizăm că prin **Decizia nr. 1.133 din 27 noiembrie 2007**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 851 din 12 decembrie 2007, **CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A STABILIT CĂ "ART. 146 DIN CONSTITUȚIE NU CONDIȚIONEAZĂ, (...) CAZURILE ÎN CARE AVOCATUL POPORULUI ESTE ABILITAT SĂ ADRESEZE CURȚII CONSTITUȚIONALE SESIZĂRI ȘI, RESPECTIV, EXCEPȚII DE NECONSTITUȚIONALITATE"**.

În altă ordine de idei, pentru ca orice sesizare adresată Curții Constituționale să poată fi supusă controlului de constituționalitate, în una dintre formele prevăzute la art. 146 din Constituție, aceasta trebuie să îndeplinească două condiții preliminare și obligatorii:

- să respecte cerințele procedurale ce determină legalitatea sesizării și
- să se circumscrie uneia dintre atribuțiile specifice Curții Constituționale, conferite de Legea fundamentală. **Or, aceste două condiții, în cazul sesizării directe a Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a art. 2 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, modificată și completată, au fost, de asemenea, respectate.**

Pe cale de consecință, din cele prezentate mai sus, reiese fără tagadă că subsemnatul, Avocat al Poporului, am respectat întocmai prevederile constituționale și legale în materia controlului de constituționalitate și jurisprudența constantă a Curții Constituționale.

2. În ceea ce privește afirmația potrivit căreia ” În mod abuziv, și în folosul unei singure persoane, Avocatul Poporului a înaintat sesizarea Curții Constituționale, încălcând art. 1 alin. (1) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului”, asigur pe toți cei interesați că **decizia de a sesiza**

Curtea Constituțională am luat-o în urma analizării cu atenție a prevederilor criticate și ulterior procesului de investire a noului Guvern, cu respectarea riguroasă a prevederilor constituționale și legale, a jurisprudenței Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului și nicidecum în interesul vreunei persoane.

Trebuie subliniat faptul că tocmai pentru a nu afecta investirea Guvernului am amânat decizia privind constituționalitatea sau neconstituționalitatea art. 2 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor după finalizarea procesului politic și instituțional de investire a noului Guvern.

De altfel, așa cum voi arăta mai jos, și cu alte ocazii, Avocatul Poporului și-a arătat preocuparea, tot pe calea contenciosului constituțional, pentru asigurarea unei legislații privind ocuparea funcțiilor publice care să fie în acord cu Legea fundamentală.

În ceea ce privește critica adusă subsemnatului, Avocat al Poporului pentru excepția de neconstituționalitate formulată, se poate constata că aceasta vizează dispozițiile art. 2 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, modificată și completată, și, în mod special, sintagma *"condamnări penale"*.

Prin urmare, nu privește întreaga Lege nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor și nici nu este formulată *"în folosul unei singure persoane"*, cum se reține în solicitarea de revocare a subsemnatului, Avocat al Poporului, adresată de Grupul Parlamentar al Partidului Național Liberal, Birourilor permanente reunite ale Camerei Deputaților și Senatului și președinților celor două camere ale Parlamentului.

După cum se poate constata din cuprinsul excepției de neconstituționalitate, critica art. 2 s-a făcut prin raportare la prevederile art. 1 alin. (4) și alin. (5), art. 16 alin. (1) și (3), art. 20 și art. 53 din Constituție, precum și ale art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor și a libertăților

fundamentale, art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenție, art. 2 pct. 1 și art. 21 pct. 2 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 2 pct. 1 și art. 25 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.

În opinia subsemnatului, Avocat al Poporului, textul legal criticat și în mod special sintagma ”condamnări penale” nu întrunesc cerințele constituționale de previzibilitate și proporționalitate a legii și nu permit recunoașterea dreptului la diferență pentru ocuparea, în condiții de egalitate și fără restricții nerezonabile, a unei funcții ce implică exercițiul autorității de stat.

În esență, prin excepția de neconstituționalitate formulată de subsemnatul, Avocat al Poporului, cu privire la art. 2 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, modificată și completată, se urmărește armonizarea legislației referitoare la condițiile de ocupare a funcțiilor și demnităților publice din cele trei puteri organizate în cadrul democrației constituționale.

În opinia, subsemnatului, Avocat al Poporului, exprimată prin excepția de neconstituționalitate formulată, **punerea în acord a legislației care reglementează condițiile de ocupare a funcțiilor și demnităților publice din cadrul celor trei puteri constituționale trebuie să se realizeze cu luarea în considerare a cadrului constituțional și convențional, precum și a jurisprudenței Curții Constituționale și instanței de contencios a drepturilor omului (CEDO).**

În acest context, precizez că în activitatea desfășurată, așa cum am precizat mai sus, Avocatul Poporului, care mi-a precedat în funcție, s-a arătat preocupat de condițiile pe care trebuie să le îndeplinească o persoană pentru a putea accede la o funcție publică și de asigurarea unei legislații privind ocuparea funcțiilor publice care să fie în acord cu legea fundamentală. Cu titlu de exemplu, menționez excepția de neconstituționalitate formulată de Avocatul Poporului, în anul 2013 referitoare la prevederile art. 54 lit. i) și ale art. 82 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 188/1999 privind statutul funcționarilor publici.

3. În ceea ce privește poziția pe care am adoptat-o referitor la petițiile adresate instituției și la dezbaterile din mass-media legate de unele prevederi ale Legii nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, menționez că aceasta a fost una care denotă buna mea credință, decizia de sesizare a Curții Constituționale fiind luată după finalizarea procesului politic și instituțional de investire a noului Guvern.

Am ales această cale conștient fiind de faptul că printr-o eventuală sesizare a Curții Constituționale anterior finalizării procesului de investire a noului Guvern, aş fi putut afecta acest proces, fapt ce ar fi fost de natură a crea discuții aprinse referitoare la acest aspect, iar instituția ar fi fost în mod nedrept criticată, indiferent de soluția pe care aş fi adoptat-o și ar fi putut fi acuzată de partizanat politic.

De asemenea, menționez că în contextul în care subsemnatul, Avocat al Poporului, eram intens criticat pentru demersul întreprins la Curtea Constituțională, una dintre organizațiile neguvernamentale de referință (APADOR CH), a depus la Curtea Constituțională un *amicus curiae* în sprijinul demersului de clarificare a prevederilor Legii 90/2001. Asociația apreciază că sintagma „condamnări penale” din cuprinsul legii amintite ridică probleme de constituționalitate, întrucât este prea vagă și lasă loc la interpretări arbitrare. APADOR-CH consideră că, prin ambiguitatea sa, sintagma „condamnări penale” din amintita lege încalcă art. 1 alin. (5), art. 23 al. 11 și art. 53 alin. (2) din Constituție (ce vizează respectarea prezumției de nevinovăție și restrângerea unor drepturi).

În altă ordine de idei, observ că potrivit dispozițiilor art. 58 alin. (1) din Constituție și art. 9 alin. (2) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Avocatul Poporului este numit pentru un mandat constituțional de 5 ani, **mandat care poate fi revocat în cazul existenței unor încălcări concrete ale Constituției și ale legii, încălcări care, în cauză nu există.**

Simpla susținere că, "în mod abuziv, și în folosul unei singure persoane, Avocatul Poporului a înaintat sesizarea Curții Constituționale, încălcând art. 1 alin. (1) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului" nu poate avea și nu trebuie să aibă nicio relevanță în legătură cu revocarea subsemnatului din funcția de Avocat al Poporului, cu atât mai mult cu cât, așa cum am arătat mai sus, această solicitare nu se fundamentează pe niciun act sau fapt concret privind încălcarea vreunui text din Constituție sau legi.

În aceste condiții, consider că solicitarea de revocare din funcție a subsemnatului, Avocat al Poporului, în condițiile în care am acționat în temeiul prevederilor constituționale, a legii de organizare și funcționare a instituției, precum și a jurisprudenței Curții Constituționale și a practicii Comisiei de la Venetia este și neîntemeiată.

În concluzie, apreciez că aplicarea sancțiunii revocării subsemnatului din funcția de Avocat al Poporului, în contextul în care,

pe de o parte, în temeiul art. 146 din Constituție, Avocatul Poporului este abilitat să adreseze Curții Constituționale sesizări și, respectiv, excepții de neconstituționalitate, fără condiționări, nefiind, prin urmare limitat la a sesiza Curtea Constituțională pe cale de excepție numai la aspecte ce vizează drepturile și libertățile fundamentale,

iar pe de altă parte, în baza jurisprudenței constante a Curții Constituționale, poate declanșa controlul de constituționalitate pe calea excepției de neconstituționalitate indiferent de problemele vizate prin acesta,

ar fi în totală contradicție cu prevederile constituționale și legale, precum și cu jurisprudența Curții Constituționale în materie și, totodată, neîntemeiată.

Față de argumentele prezentate, Stimate Domnule Președinte, Stimați Parlamentari, membrii ai Comisiilor juridice ale celor două camere ale Parlamentului, vă rog să vă aplecați cu responsabilitate asupra solicitării formulate și, printr-o evaluare obiectivă în cadrul căilor și procedurilor legale,

să hotărâți în conformitate cu Constituția și legea, precum și cu jurisprudența Curții Constituționale, a Curții Europene a Drepturilor Omului și a Comisiei de la Veneția, respingerea acesteia.

Prin urmare, luând în considerare cele prezentate, apreciez că solicitarea de revocare a subsemnatului din funcția de Avocat al Poporului, este neîntemeiată, sesizarea Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a art. 2 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, modificată și completată, făcându-se cu bună credință și în conformitate cu prevederile constituționale și legale în materia controlului de neconstituționalitate.

Folosesc acest prilej, pentru a vă asigura, Stimate Domnule Președinte, de înalta mea considerație.

Avocatul Poporului
Victor CIOREBA

